

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/97/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010084
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6721010084.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martin Ľuptáka, PhD., MBA a JUDr. Petra Kvietka, v trestnej veci obžalovaného G. J., stíhaného pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. novembra 2022, konajúc o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/11/2021, zo dňa 04. 03. 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/11/2021 zo dňa 04.03.2022 vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

obžalovaného G. J., nar. XX.XX.XXXX v X. X.,

podľa § 344 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 5 Tr. zák., § 37 písm. n/ Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák., § 49 ods. 2, § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/11/2021, zo dňa 04. 03. 2022, bol obž. G. J. uznaný vinným zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr.zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

dňa XX.XX.XXXX v čase asi o XX.XX hodine v priestoroch C. riaditeľstva PZ vo Zvolene, odboru kriminálnej polície na ul. Y. P. č. X v kancelárii č. XX počas podpisovania zápisnice o konfrontácii medzi ním a osobou H. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX, okres Z. ako obvinenými, vykonanej v trestnom konaní v trestnej veci vedenej na odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene pod číslom konania ORP-623/I-VYS-ZV-2020 povedal obvinenému H. Y. slová: „keď ty vyjdeš, tak ťa podrežem“.

Za uvedenú trestnú činnosť ho potom okresný súd odsúdil podľa § 344 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 49 ods. 2 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, kde okresný súd vyhlásil rozsudok, podal odvolanie za obžalovaného jeho obhajca, ktoré následne potom písomne odôvodnil jednak obž. G. J., ako aj jeho obhajca.

Odvolanie proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote aj okresný prokurátor.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že pokiaľ ide o rozhodnutie okresného súdu o vine obžalovaného G. J., tak s týmto rozhodnutím je spokojný, výrok o uznaní viny nenapáda, avšak podľa jeho názoru je nesprávne rozhodnutie okresného súdu pokiaľ za takto označený zločin uložil obžalovanému trest odňatia slobody len vo výmere 32 mesiacov, teda vo výmere 2 roky a 8 mesiacov nepodmienečne. Súd pri ukladaní trestu aplikoval ust. § 38 ods. 5 Tr. zák., upravujúce zvýšenie trestnej sadzby pri opätovnom spáchaní zločinu. Uložený trest je v rozpore so zákonom, súd správne skonštatoval, že pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje spodná hranica trestnej sadzby, avšak faktický výpočet zvýšenej trestnej sadzby je nesprávny. Pri výpočte trestnej sadzby v súlade s ust. § 38 ods. 8 Tr. zák. treba vychádzať z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo pri sadzbe 1 rok až 6 rokov je 5 rokov, pričom jedna polovica predstavuje 2 a pol roka, a teda upravená trestná sadzba podľa ust. § 38 ods. 5 Tr. zák. je v rozpätí 3 a pol roka až 6 rokov. Uložený trest obž. G. J. je takto preto mimo upravenú trestnú sadzbu a preto je nezákonný.

Vzhľadom k tomu navrhol krajský prokurátor, aby odvolací súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por., teda pre porušenie ustanovení Trestného zákona a pre nesprávne rozhodnutie o treste zrušil napadnutý rozsudok a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 a pol roka, teda 42 mesiacov.

C. G. J. svojím podaním nazvaným odvolanie, naopak uviedol, že s napadnutým rozsudkom nesúhlasí jednak ohľadne otázky viny, ako aj ohľadne trestu, ktorý mu bol za to uložený. Poukázal na to, že on sám už pred tým, ako sa mala vykonať konfrontácia medzi ním a svedkom Y. advokátovi hovoril o svojom sebapoškodzovaní, o tom, že ak ho zoberú do väzby, tak sa obesí, pričom napriek tomu, že ho Y. krivo obvinil, bol viac ako 13 mesiacov vo väzbe. Nie je pravdou, že by sa svedkovi Y. vyhrážal tým spôsobom, ako je to uvedené v obžalobe, teda „že keď vyjdeš von, tak ťa podrežem“, tieto slová nepočul ani jeho obhajca V. U., ktorý sedel vedľa neho v miestnosti, kde sa konala konfrontácia a kde boli prítomní celkom siedmi ľudia, z ktorých len dvaja počuli túto vyhrážku a to poškodený Y. a svedok policajt V. H. najbližšia osoba vedľa neho, teda obhajca U. nezachytil žiadnu vyhrážku, ktorý by mal on adresovať na adresu Y.. Okresný súd vyhodnotil len výpoveď svedka V., ktorú považoval za hodnovernú. Podľa jeho názoru ide o snahu orgánov činných v trestnom konaní stíhať ho za každú cenu a následne ho odsúdiť.

Z týchto dôvodov, keď ani samotný jeho obhajca, v tejto veci svedok U., nepotvrdil, že by počul akúkoľvek vyhrážku zo strany obžalovaného na svedka Y., žiada odvolací súd, aby bol napadnutý rozsudok zrušený, pretože on nespáchal trestnú činnosť a keby áno, bol by ochotný prijať za svoje činy aj plnú zodpovednosť.

Z písomných dôvodov odvolania obžalovaného, ktoré za obžalovaného podal jeho obhajca, je zrejmé, že ani podľa tohto odvolania obhajoba nesúhlasí s vyhláseným rozsudkom. Podľa dôvodov, ktoré obhajca v tomto odôvodnení uviedol, výpovede poškodeného Y. tesne po skutku, ako aj napriec celým trestným stíhaním, sú nekonzistentné a vzájomne si odporujú. V tejto súvislosti poukázal obhajca na jednotlivé výpovede tohto svedka, či už v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní. Podľa obhajoby potom poškodený mal mať aj v čase skutku v tele látku THC, pričom táto trestná vec úzko súvisí s inou trestnou vecou, kde bol obžalovaný stíhaný pre obzvlášť závažný zločin a v konečnom dôsledku bol z tohto trestného činu oslobodený, keď súd v tej veci neuveril jedinému svedkovi, ktorý ho mal usvedčovať v tejto trestnej veci a ktorým bol práve poškodený Y..

Prvostupňový súd podľa obhajoby nesprávne odôvodnil usvedčenie obžalovaného svedeckými výpoveďami svedkov T., H., W. a U. v tom zmysle, že títo mali zachytiť práve otázku poškodeného, pričom táto samotná skutočnosť nedokazuje spáchanie skutku, ale práve naopak pochybnosť o tom, čo poškodený vlastne mohol počuť. Prvostupňový súd v podstate v odôvodnení rozsudku odignoroval svedeckú výpoveď svedka U. ako dôkaz, ktorý mal svedčiť v prospech obžalovaného a ktorý sa podrobne vyjadril, že on sedel počas a aj po predmetnej konfrontácii najbližšie pri obžalovanom a žiadne vyhrážky z jeho strany smerom na poškodeného nezaregistroval. Súd potom podľa názoru obhajoby bez ďalšieho logického dôvodu v odôvodnení rozsudku vyslovil domnienku pravdepodobnosti, že ak by sa tvrdenia obžalovaného o sebapoškodzovaní zakladali na pravde, tak ich mal pravdepodobne povedať pri podpisovaní zápisnice, čo nie je správne.

Podľa obhajoby spáchanie trestného činu by malo byť založené na dôkazoch, ktoré celkom jednoznačne nevylučujú pochybnosť o tom, či sa skutok stal, čo však v danom prípade nie je, najmä vzhľadom na výpoveď svedka U.. Okrem svedka N. V. nikto z prítomných nepotvrdil verziu poškodeného, ktorý navyše vypovedal o dopíchaní, čo predstavuje úplne inú formulovanú podstatu čast' vyhrážky, ako je

uvedená v skutkovej vete v obžalobe. Z uvedeného je preto podľa názoru obhajoby nepochybné, že vina obžalovaného nebola bez akýchkoľvek pochybností jednoznačne preukázaná a vykonané dôkazy nemôžu jednoznačne preukazovať, že sa stal skutok uvedený v obžalobe.

Naviac obhajca obžalovaného uviedol, že aj podľa obhajoby, právna kvalifikácia zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. ako je postavená vina obžalovaného G. J. nie je správna, pretože nebol žiadnym spôsobom preukázaný úmysel pôsobiť na poškodeného, keďže vyhrážku mal obžalovaný adresovať poškodenému až po vykonaní výpovedí a pri podpisovaní zápisníc a preto vylučuje, že by údajná vyhrážka mala pôsobiť na poškodeného v rámci trestného konania. Preto podľa názoru obhajoby nie je vôbec preukázaná tak subjektívna, ani objektívna stránka skutkovej podstaty zločinu marenia spravodlivosti a na základe toho potom obhajca za obžalovaného navrhol, aby v zmysle zásady in dubio pro reo bol napadnutý rozsudok zrušený a obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený, resp. aby bol napadnutý rozsudok zrušený a aby v konečnom dôsledku spod obžaloby obžalovaného oslobodil okresný súd.

Na podklade podaných odvolaní potom Krajský súd v Banskej Bystrici určil termín verejného zasadnutia, na ktoré sa obžalovaný G. J. nedostavil, za neho prítomný obhajca predložil súdu žiadosť obžalovaného o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti, ktorej žiadosti potom krajský súd vyhovel a aj so súhlasom prokurátora a obhajcu obžalovaného rozhodol, že verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obžalovaného G. J..

V priebehu verejného zasadnutia krajský súd postupom podľa § 326 ods. 5 Tr. por. a § 269 Tr. por. doplnil dokazovanie tým, že oboznámil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 5To/5/2022 z 10.05.2022, ktorým krajský súd zamietol odvolanie okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Zvolen, ktorým bol obž. G. J. oslobodený zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, 2 písm. e) Tr. zák. a to z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obž. G. J..

Následne na to v konečnom návrhu krajský prokurátor v danej trestnej veci uviedol, že v celom rozsahu sa pridrižiava podaného odvolania, navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a obžalovanému uložiť zákonný trest v zákonom stanovenej trestnej sadzbe a to v rozsahu 3 a pol roka nepodmienečne a pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, toto navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného potom v konečnom návrhu aj za obžalovaného uviedol, že v celom rozsahu sa pridrižavajú písomných dôvodov odvolania jednak obžalovaného a jednak aj obhajcu a aj vzhľadom na citované uznesenie krajského súdu, ktorým bolo zamietnuté odvolanie okresného prokurátora voči oslobodeniu obžalovaného G. J., navrhol obhajca zrušiť napadnutý rozsudok a buď obžalovaného priamo spod obžaloby oslobodiť alebo vrátiť vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, pretože podľa jeho názoru právna kvalifikácia konania nie je správna, ak aj k nejakej vyhrážke došlo, stalo sa tak až po vykonaní konfrontácie, pričom obžalovaný nemal vedomosť, aké ďalšie úkony sa vo veci majú vykonávať. Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, toto navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Na podklade podaného odvolania potom krajský súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podali odvolanie jednak okresný prokurátor, ako aj obžalovaný G. J. a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora pokiaľ ide o uloženie trestu odňatia slobody je dôvodné, ale zároveň je dôvodné aj odvolanie obžalovaného v súvislosti s tým, aký trest mu bol za danú trestnú činnosť uložený.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavných pojednávaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu, tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo, aj v ich súhrne a to v zmysle ust. § 2 ods. 10, resp. 12 Tr. por.

Okresný súd Zvolen v odôvodnení napadnutého rozsudku postupom v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol všetky skutočnosti, ktoré vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení týchto dôkazov.

Z odôvodnenia rozsudku je jednoznačne zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, prečo neuveril jeho obrane, že sa mal vyjadrovať o svojom sebapoškodzovaní a prečo dospel k takým záverom, ako sú uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Ani Krajský súd v Banskej Bystrici preto nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto aj podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedajú výsledkom

vykonaného dokazovania a krajský súd je toho istého názoru, ako okresný súd, že je preukázané, že sa obž. G. J. dopustil trestnej činnosti tak, ako mu to kládla za vinu obžaloba okresného prokurátora.

Správne potom postupoval prvostupňový súd, keď za takéhoto stavu obžalovaného uznal obžalovaného vinným zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a správne mu ukladal aj nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe z iného podmienečného odsúdenia.

Krajský súd sa však nestotožnil s názorom okresného súdu, že je potrebné obžalovanému ukladať trest odňatia slobody vo zvýšenej trestnej sadzbe, aj keď okresný súd túto zvýšenú trestnú sadzbu nesprávne vypočítal, správne na ňu poukázal v odvolaní okresný prokurátor a ak chcel okresný súd ukladať trest v zákonom rozmedzí, mal použiť výpočet tak, ako ho v odvolaní uviedol okresný prokurátor. Avšak aj takýto trest, ako by mal byť zákonný a ako správne v odôvodnení odvolania okresný súd na to poukázal, sa javil byť krajskému súdu neprimerane prísne, už aj vzhľadom na okolnosti, za ktorých došlo k trestnej činnosti, ktorej sa obž. G. J. dopustil a preto aj keď síce krajský súd konštatoval, že odvolanie okresného prokurátora bolo dôvodné a to čo do výpočtu a použitia ustanovení o výške trestu, avšak krajský súd aplikoval ďalej ešte aj zmierňujúce ustanovenie podľa § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák., teda znížil trest odňatia slobody pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu, lebo je toho názoru, že aj trest na takto zníženej trestnej hranici na nápravu a prevýchovu obžalovaného bude dostatočný a správny a preto fakticky zamietol odvolanie okresného prokurátora, aj keď bolo dôvodné.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd nemá o týchto záveroch pochybnosti a preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Pokiaľ ide o odvolacie dôvody obžalovaného a jeho obhajcu v súvislosti s otázkou viny a prípadnej právnej kvalifikácie, tu musí krajský súd konštatovať, že s takýmito námietkami obhajoby sa nestotožnil. Je nepochybné, že obžalovaný keď mal uvádzať vyhrážku na adresu svedka Y. sa otočil nie smerom k obhajcovi, ale práve smerom k tomuto svedkovi, to znamená chrbtom k obhajcovi, pričom svedok V. sedel priamo tvárou tvár proti obžalovanému a preto je logické, že práve poškodený a svedok V. najlepšie museli počuť, čo obžalovaný poškodenému hovoril. Ostatní svedkovia prítomní v kancelárii tieto okolnosti z týchto logických dôvodov ani nemuseli zachytiť, ale reagovali potom už len na vyjadrení samotného poškodeného tak, ako to potom aj konštatoval v odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd. Skutočnosť, že takáto vyhrážka, ktorú obžalovaný adresoval na adresu poškodeného, pôsobila na stranu v trestnom konaní, je zrejماً aj z toho, že potom už pri trestnom konaní na súde v trestnej veci, kde bol obž. J. stíhaný pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, svedok Y. odmietol vypovedať a už v jeho neprospech nevypovedal, takže aj táto skutočnosť svedčí o tom, že táto vyhrážka mala úspech a preto správne kvalifikoval toto konanie obžalovaného G. J. okresný súd ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a nemohol sa stotožniť s argumentáciou obhajoby, že táto právna kvalifikácia nie je správna.

Za takéto stavu potom krajský súd o odvolaniach okresného prokurátora a obž. G. J. rozhodol tým spôsobom, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Krajský súd potom tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.